

{ אז נדברו }

פרשת וילך - יום הכיפורים תשפ"ג | לסדר: "כי ביום הזה יכפר עליכם" | גליון מס': 576

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

מה פשר העייפות שאחרי ראש השנה...???

כל שנה מחדש... כשמגיע ר"ה אני מתעורר לשאלה הקבועה: אם הצדיקים והרשעים נכתבים ונחתמים כבר היום לאלתר... יוצא שהעשיית נועד רק לבינונים... נו... כמה כבר בינונים כבר יש??? הרי כדי להיות בינוני צריך להיות צלף מקצועי!!! בדיוק לדייק שיהיה לך כמות עבירות בדיוק כמו המצוות לא פחות ולא יותר... ולא ידוע לי שאני עד כדי כך כשרוני... נו... אז אם ככה: עשרת ימי תשובה הם לא רלוונטיים בשבילי...?? אז למי כן?? לחבר שלי?? גם הוא לא כזה כשרוני... בקיצור: כל שנה מחדש אני מתחבט בשאלה הזו... מי זה הבינוניים המסתוריים האלו שמצליחים לעשות מצוות בדיוק כמו העבירות שלהם שבשבילם נועד עשיית???

אז אמנם כל שנה מחדש אני שואל את השאלה הזו... אבל גם כל שנה מחדש אני מקבל את התשובה בפרצוף!! עד מוצאי ר"ה... מקסימום צום גדליה... אני כבר מבין לבד את התשובה...

השנה קמתי בבוקר ביו"ט שני של ר"ה גמממור מעייפות... עייפות פיזית ובעיקר עומס נפשי כבד... הרגשתי צורך נואש לאיזה "סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים..." חייב קצת להשתחרר. לפטפט עם מישהו כמה דקות... חשבתי לעצמי: מה כבר קרה?? בסה"כ אתמול ביו"ט ראשון התאמצתי טיפה יותר... השתדלתי לכון עם כל הלב והייתי בכובד ראש... זה הכל... בסה"כ יום אחד... וכבר!!! כבר אני מרגיש אויס... אני מרגיש צורך להשתחרר... מישהו מזדהה עם התחושה הזו?? בנינו... גם מי שביו"ט שני של ר"ה עדיין איכשהו סחב... או בצום גדליה די די... מתחילים צחוקים... אני לא עומד בעומס... נו... כעת אתה מבין למה אנחנו בינוניים??

הנפש שלנו ממוזגת!!! הנפש שלנו בנויה ממאזן אימה בין הנשמה לנפש הבהמית... ברגע שהנשמה מושכת קצת יותר מידי למעלה... הנפש הבהמית יוצאת למתקפת נגד ותתכונן לנחיתה צפויה... ובאותה מידה כשהנפש הבהמית מתחילה לצבור תאוצה ופותחת בצניחה חופשית... הנשמה לא נשארת שאננה... ופתאום אתה נתקף בנקיפות מצפון או באיזה התעוררות פנימית ומשהו שם מתאזן... וככה אנחנו כל הזמן פחות או יותר במשך השנה... פעם אחת הנפש מושכת שמאלה ואז הנשמה לוקחת חזרה ימינה... ופעם הנשמה לוקחת ימינה יותר מידי (כמו בר"ה) ואז הנפש הבהמית מציבה ווטו... ובינו... תנסה להיזכר מה הספקת לעבור מר"ה עד היום... נכון מאז עברו עליך כמה "מצבי כפית" עם צחוקים בלתי נשלטים?? לא!! אני לא מתכוין להביך... זה לא מחדל... אין פה איזשהו בעיה...

ככה זה אנחנו!!! זה המבנה!! צריך בסה"כ להכיר בזה!!!

אנחנו בינוניים לא רק ממקום של מחדל... אלא בגלל שבאופן טבעי הנפש שלנו ממוזגת משתי כוחות ניגודיים שכל הזמן שומרים על מאזן... ולכן בשורה התחתונה אנחנו תמיד מוצאים את עצמנו מבוססים באותו מקום... ותכלס: אנחנו שוב מוצאים את עצמנו בספרם של בינוניים... ונו... מה עושים?? אני רוצה להתקדם בחיים... אני רוצה להתחיל להיכנס למצב צבירה?? כמובן צבירה של זכויות? מה עושים כדי להפסיק להיות בינוניים???

התשובה היא פשוטה מאוד:

בדיוק בשביל זה יש עניין לקבל בימים אלו **קבלה קטנה!!!** ולמה?? כי הסיבה שאנחנו בינוניים זה בגלל שהנפש שלנו לא מסתדרת עם סבגים... הנה... ראש השנה זו הדוגמא הכי רשמית של סבג... בר"ה אנחנו מגיעים ובסבג אחד אנחנו לוקחים עד הסוף ימינה... כל היום אני מתפלל ואומר תהילים ובכובד ראש... אכן... ככה זה צריך להיות בר"ה) אבל זה לא סוד שיום למחרת זה נעלם... כי ברגע שהגעתי עם סבג לצד ימין... מחר יגיע הסבג וישבור בחזרה שמאלה... **כל התחום הוא איך להגיע בעדינות**... לקבל קבלה מהותית אבל קטנה שתשלב!!! כן... אמנם לקחת את הנתב הימני... אבל לא לשבור ימינה... לכוז קבלה יש סיכוי להתחיל להוציא אותך ממעמד הביניים של הבינונים... ועד שנה הבאה אתה תהיה כבר בצבירה... זו החכמה!!! לדעת לעשות שינויים עדינים... שינויים שמשתלבים בחיים... לא דרמטיים!!! אחת מהתגליות המרתקות שהוכחו ממש לאחרונה שהמגבית שנקראת מצינג התבררה שלא תמיד היא ריווחית למוסדות!!! ולמה?? כי מצינג זה סבג... כשאתה מגיע לתורם עם סבג... מפעיל עליו לחץ... תתרום לי... הוא יתרום... אתה אמנם תעמוד ביעד ותרויח מליון דולר... אבל אחרי חצי שנה שתחזור אליו עוד פעם ותבקש תרומה הוא יגיד לך מה אתה רוצה... הרגע היה מצינג... לעומת זאת: אם תבא אליו בעדינות ותצליח להוציא ממנו הוראת קבע קטנה... כאן הוא לא יבא ויתלונן; למה זה יורד לי כל חודש מהחשבון?? ה למה?? כי לא הגעת בסבג!!! וכמובן!!! שיש לנו נטיה ליפול בזה... כי סו"ס אנחנו כן אוהבים סבגים... סבג זה דבר מרשים... וזו הסיבה שהקבלה הקטנה הזו שבעלי המוסר מאוד הזהירו עליה... זה לא פופולרי... ולמה?? כי עכשיו אני נמצא בימים הנוראים... חוטף מלאכים... אני בעיצומו של מצינג... אני חוטף מלאכים ואתה מדבר איתי על איזה ברהמ"ז מתוך הסיפור... נו באמת... אבל מה אפשר לעשות... תסתכל כעת ועכשיו בעשרת ימי תשובה... איפה החיזוק הגדול שהיה לך בר"ה?? לאיפה הוא נעלם?? סבג ימינה מביא איתו סבג שמאלה... אם אתה לא רוצה להישאר באותו מקום... אתה מוכרח לגשת לקבלה עדינה... מהותית ועקבית... אבל הוראת קבע... זו אחת העצות היותר מקובלות איך לצאת ממעמד הביניים... איך למצא את עצמנו בשנה הבאה בשיעור קומה יותר גבוה... ולהיכתם עוד השנה בספרם של צדיקים שהרי אצל יהודי הכל הולך לפי מה שהוא מקבל על עצמו ודו"ק.

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס

(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

רבותי: תרומות!!!

אנחנו זקוקים לתרומות...

ואנחנו מאחלים ומברכים מעומק לב שגם מי שלא תרם, שיזכה לשנה טובה ומבורכת וימלא ה' כל משאלות לבו לטובה במלא חופנים נחת ושמחה... (אז מה והוא לא נענה לבקשת התרומה שלנו. לכן לא נרעיף עליו ברכות מעומק לב? נרעיף ונרעיף עם כל הלב...). אבל כל שכן מי שכן יתרום... שיצטרף לו גם זכות זיכוי הרבים של גיליון זה שימלא ה' משאלות לבו לטובה בכל העניינים ויזכה לשמוע את הבת קול "לך אכול בשמחה לחמך... כי צרה אלוקים את מעשיך..."

לתרומות: נדרים פלוס

נדרים פון 0799-654321

העברה לבנק (פרטים בעמוד 1)

עדיפות להו"ק. (ומי שהו"ק שלו נגמרה, אנא חדש אותה. אין לנו תקציב למזכירה..)

וכתבנו בספר החיים!!

מישהו שאל אותי שאלה מאוד מתבקשת ושאלתית: הוא טען לי: אני בימים אלו משקיף את כל נשמתי בתשובה ותפילה וצדקה כי חז"ל אומרים שהם מעבירים את רוע הגזירה... ותכל'ס... לצערי אני מוקף במאות אלפי חילונים שבימים אלו לא עושים לא תשובה ולא תפילה ולא צדקה (עכ"פ לא מספיק) ואני שואל: אם אכן תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה והחרדים לדבר ה' עושים את זה עם כל הלב והחילונים שלא עושים את זה... היינו אומרים לכאורה לפגוש את התוצאות האלו במשך השנה בשטח... הרי כשהיה חיסונים בודאי כל עקבו אחרי הסטטיסטיקה שמבין אלו שהתחסנו יש הרבה פחות אחוזים של חולים במצב קשה... אם ככה: אז על אותו משקל כאן: היה אמור להיות שבקרב אלו שעשו תשובה ותפילה וצדקה יש פחות רוע גזירה... האם מישהו יכול להצביע שיש פחות צרות אצל מי שהשכים לסליחות לבין מי שהמשיך לישן במיטתו? זו שאלה שאלתית!!!! שאלה שמפחדים אולי לשאול אותה... אבל צריך להציף אותה...

התשובה היא כך: אם שמת לב: בעש"ת בתחילת התפילה אנחנו אומרים וכתבנו בספר החיים!!! ובסוף התפילה אנו שוב אומרים: וכתוב לחיים טובים!!! וכבר כולם שואלים: למה פה אומרים רק חיים... ואילו בסוף התפילה מבקשים חיים טובים?? ואמנם נאמרו כמה תירוצים...

אבל מסתמא ההסבר הפשוט הוא ככה:

כשמגיעים לקלפי ביום הבחירות ישנם שני סוגי מפלגות... יש מפלגה שמדשדשת ומגדרת את אחוז החסימה ומי שמצביע לה, מקווה שהיא תכתב בכלל בספר החיים!!! אנחנו בסה"כ רוצים שהיא תהיה על המפה!! שהיא תעבור!! לעומת זאת יש מפלגות גדולות שהמפלגה עצמה ודאי נכתבת בספר החיים... כל מה שנתר לנו זה לפעול שיהיה לה יותר ויותר מנדטים ואז היא תכתב בתיק פרנסה וככלה... בתיק הזכויות... בתיק סליחה ומחילה... אבל חכה... זה לא נגמר בזה... מי שזוכר... לפני שנתיים שלוש... באחת ממערכות הבחירות הייתה דווקא הצלחה גדולה לחרדים ולגוש הימין... אבל בסוף התברר שזה לא היה רלוונטי כי בסוף הלכו לבחירות חוזרות... נו... אז מה נגזר באותו ר"ה (עכ"פ בייחס לנושא זה?) כלומר: שים לב: מצד אחד הייתה הצלחה גדולה... ומצד שני היא התבררה ללא רלוונטיות... איך דבר סוג כזה נגזר בר"ה?? מצד אחד הצלחה --- אבל --- לא רלוונטיות... התשובה היא: נגזר שגוש הימין יזכה בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וגזרות טובות... כל זה נגזר... אבל איפה הייתה הנפילה?? **בזכרנו לחיים!!!** כל הרשימה הזו לא נכתבה בספר החיים!!! כלומר: ב"וכתבנו בספר החיים" אנחנו בעיקר מתפללים על רלוונטיות... כי יכול להיות שאתה תקבל הכל אבל הכל יתברר כלא רלוונטי...

הבנת?? עד כאן המשל!!! הנמשל בעמודה השמאלית

כתבנו בספר החיים!!! שנהיה רלוונטיים!!

אתה שואל: אם אכן תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה... אז איפה פוגשים את זה בשטח במשך השנה?? למה מי שחזר בתשובה ומי שלא בסוף כולם נראים אותו דבר?

התשובה היא: בייחס לספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וגזרות טובות... אתה צודק!! לא בטוח שיש הבדל בין מי שחזר בתשובה למי שלא... יתכן שאותו מודרני שלא עשה לא תשובה ולא תפילה ולא צדקה... יתכן שהוא יקבל 34 מנדטים... יהיה לו ספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה... אבל כפי שסיכמנו כל זה לא מספיק!! לא מספיק לקבל 34 מנדטים. צריך שזה יהיה גם רלוונטי!! צריך שזה גם יכתב בספר החיים!!! ופה!!! פה מתחיל המבחן הגדול... ואת הפרט הזה חסר לך... את ה"שטח" הזה אתה לא פוגש...

אתן לך דוגמא: תחשוב על זוג חילוני שהבעל סוגר 25.000 בחודש... אשתו גם סוגרת 18.000 בחודש... בקיצור: החיים הטובים... ואז הם כמובן יכולים להרשות לעצמם לקנות דירה מפנקת של 350 מ"ר... עם מרפסת פנורמית מדהימה לים... אה... באיזה ספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה הם נכתבו... **כונן מה שנוכן נכונ!!** אבל תחשוב שאחרי שנה וחצי (ומצדי גם אחרי שבע שנים...) כצפוי... עבר שם חתול שחור ביניהם... והרי אין להם לא תורה ולא מחסומים תורניים מינימליים שיאבטחו את הבית שלהם... **ובוס!!!** בצי"ק אחד כל הבית הזה התפרק לרסיסים... התפרדה החבילה... המרפסת הפנורמית נשארה מיומת... הבית הגדול והמפואר נהפך להיות נושא כאוב עצוב רווי ומתסכל של פירוק שותפות ומריבות בלתי פוסקות ותחושת עיינות... נו... תגיד לי: מה נכתב על הזוג הזה בר"ה??

הם נכתבו בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה... בזה דווקא הם נכתבו... (רק בשביל ההון האישי שצריך להביא במקדמה בחתימת חוזה של הנכס האדיר הזה... צריך הרבה מאוד חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה... ואת זה כנראה היה להם) אבל כל זה לא נכתב בספר החיים!!! כל החיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה... התברר בסוף כלא רלוונטי!!! כי בסופו של דבר כל ההון והעושר והברכה הזו הכל נהפך למפח נפש... לעומת זאת אתה... עם ההכנסות הדלות שלך... כל ה-6000 שקל שלך... הכל הלך לספר החיים!!! כל שקל שלך התנקז למחיה של בני הבית שלך המתוקים והאהובים שגדלים והולכים בדרך הישרה... ומה הדבר היחיד שמפריע לך?? שיש יהודי ברמת אביב ג' שהוא לא עשה תשובה ותפילה וצדקה ויש לו חיים וברכה ושלוש ופרנסה טובה יותר ממך... כן... אתה צודק... יש לו יותר ממך... אבל בררת האם זה רלוונטי?? בררת האם יש לו מה לעשות בפנטאזו האדיר שלו?? בררת האם יש לו נחת מזה?? אבל עזוב... (אני בדרך כלל לא אוהב להשתמש עם כאלו דוגמאות... כי אז אני כאילו בכח הופך את כל המיליונרים לאנשים שסובלים וחד הוריים... ועל זה אפשר להתווכח) אתן לך דוגמא הרבה יותר אמיתית... תחשוב שיש יהודי מיליונר בכל קנה מידה... בנה ארמון... סיים לבנות אותו... המשיך לחיות כאן עוד 20 שנה ויום אחד הוא מת... (מה תרצה?? שהוא ימשיך לחיות??)

הוא זכה להיכתב בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה... אבל תכל'ס... כעת בבית קברות הירקון... האם כל המיליונרים שהוא השאיר כאן הם רלוונטיים?? האם הם נכתבו בספר החיים?? זו שאלת המיליון!!! אסור לשכוח שאנחנו אנשים נצחיים... גם כשאנחנו רוצים להיכתב בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה... אנחנו רוצים שכל זה יהיה גם רלוונטי... יהודי שעשה תשובה ותפילה וצדקה ה' כותב אותו דבר ראשון בספר החיים!!! אח"כ ה' כותב אותו בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה... אבל איזה ברכה ושלוש? ברכה ושלוש רלוונטיים!!! אוי ואבוי לאדם שמקבל ברכה ושלוש ופרנסה טובה והכל הוא בגדר "משלם את פניו להאבידו... אל פניו ישלם לו..."

ושלא תבין לא נכון... אני יודע שהתשובה הזו מספקת רק באופן חלקי... למה?? כי עזוב אותך... נו... באמת... אני כעת מדבר על החיים הטובים!!! אני רוצה להתפנק כאן ועכשיו... אז מה אתה לוקח אותי לחיים שאחרי המוות?? ממתי אני אוהב שם?? הלוואי והייתי אוהב ברמה שכזו שאני חושב על חיי הנצח שלי?? **אז זהו שלא!!!** יש לך טעות... ביום יום אנחנו יכולים לשחק אותה ראש קטן... אני רוצה פינוקים כאן ועכשיו... אל תדבר איתי על העולם הבא... אבל בימים אלו שבעל כרחנו אנחנו מדברים משאלות לב בהיקף ובקנה מידה של שנה תמימה!! אוטומטית השיח כולו אמור לטפס לרמה אחרת לגמרי... זה בדיוק כמו שכן אדם שאף פעם לא זוכר את יום המיתת... יום אחד הוא מגיע לבנק ורוצה לקבל משכנתא ל-25 שנה... פתאום הבנקאי עושה לו פרצופים... צריך לעשות ביטוח חיים... לך תדע אם תחיה... מה קרה?? מה פתאום נזכרת ביום המיתת?? אדוני היקר... כשמדברים על 25 שנה גם מי שעוץ את העיניים לא יכול לברוח מיום אחד שבו כולם יעצמו את העיניים... על אותו משקל: כשמדברים על שנה!!! צריך לזכור שיש לנו בסה"כ עוד שבעים פעמים שנה ואולי פחות... כך שבאופן טבעי אתה אמור לשקול את זה... שלא מספיק לי שבשנה הזו יהיה לי כיף... אני גם רוצה שמה שאני עושה בשנה הזו יהיה רלוונטי לשנה שלאחמ"כ... אתה מסכים איתי שלא היית רוצה כל שנה להרויח הרבה כסף כדי לכסות את החובות של השנה שעברה!! כשמדברים על חיים וברכה ופרנסה טובה בהיקף שנה... היינו רוצים שזו תהיה השקעה ודאית... משהו שלא נסתובב סביב הזנב של עצמנו... לא נבלה ונכלה את הכל...

ושוב: יתכן שבמשך השנה אני ואתה לא אוהבים שם... במשך השנה אנחנו חיים עם ראש קטן... עם היד לפה... תן לי לגמור את החודש... תן לי להסתדר בחיים... ועזוב... אבל בדיוק בשביל זה יש לנו את הימים הנוראים שבעל כרחנו אנחנו נשאבים לשיח בשפה אחרת!!! שיח בסדר גודל של שנה!!! ושפה של שנה זה שפה אחרת... אף אחד לא היה רוצה לשרוד שנה... אני מוכן לשרוד את השבוע... את החודש המעיף... אבל שנה?? במשך שנה הייתי רוצה לעשות משהו עם עצמי!! הייתי רוצה להשקיע איזה השקעה שיהיה לי ממנה משהו... שלא הכל יגמר מיניה וביה... אז הנה... וכתבנו בספר החיים!!! שנהיה רלוונטיים!

זה מה שזוכה יהודי עובד ה'... חז"ל מבטיחים לך שתשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה... ש... שמה זה אומר?? שאם תחזור בתשובה... אז תזכה א"י"ה לא רק לספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה... לא רק שבעה"ש השנה הזו תעבור בסדר ואפילו יותר מבסדר... אלא יתירה מזו!!! תזכה להיכתב בספר החיים!!! תזכה שבסימיה של שנה תוכל לציין שהשקענו על בטוח... עברנו שנה שלימה של קיום תורה ומצוות... שכל מצוה וכל מילה תורה משוגרת ומתורגמת לנצח נצחים... כן... אנחנו יודעים להתפלל: כתבנו בספר החיים... האם פעם חשבת לסכם בסיפוק ולהגיד: זכיתי לסיים עוד שנה של "מלאים מצוות כרימון?? שכל חיי ההווה שלי ובני ביתו תורגמו ושוגרו לנצח נצחים?? **ספרי חיים פתוחים לפנינו!!!**

הרקדה!!! שמחת בית השואבה לקשישים...

היום יש מושג שנקרא הרקדה!!!

מה זה הרקדה?? אז ככה: כל הצעירים של היום יושבים כמו זקנים גרייאטרים... (ועוד מחוברים למכשירים... פלאפון, נגן וכו') והם יושבים להם בפנים נפולות... זה נראה שהם קשורים לכסא גלגלים... לא בעניין... לא בקטע... ואז!!! מגיעה התזמורת... משהו על תקן של "עזר מציון..." במטרה להציל את המצב ולהעלות חיוך של שמחה ותקווה על פני ה"קשישים"... והתזמורת אכן מתחילה לשיר שירי שמחה... ולאט לאט הקשישים מתחילים להראות סימני חיים... מחייכים קצת... פה ושם גם קצת מוחאים כפיים... מזיזים רגלים... יופי... מפיקי האירוע מציינים לעצמם בסיפוק שאכן הצלחנו להקפיץ את החברה... כן... היום זה כבר לא מובן מאלי... אתה יכול לשמוע תזמורת סוערת ואילו כשאתה נכנס אתה ציבור יושב ובוהה... קשה היום להרקיד אנשים... יש אפילו כאלו שזו האומנות שלהם... שהם יודעים להרקיד... להצליח להזיז את הדוב המרקד)

עד כאן צנינות... וסליחה... כעת כלפי מה הדברים אמורים???

כשאנחנו מגיעים לשמחת בית השואבה... התפיסה הפשוטה שלנו היא שבאנו פה לשמוח... ש... ש... שמה זה אומר?? אני רוצה לשמוח אבל מה אעשה... זה לא תמיד מתמשח לי... אז אולי... אולי השמחת בית השואבה תעזור... אולי היא תצליח לשמח אותי... אולי היא תצליח להוציא ממני אשטיקל שמחה... כלומר: באיזשהו מקום התפיסה שלנו ששמחה זה משהו שאני מצידי יושב על כסא גלגלים... ולא נותר אלא לחכות לפליפינית שנקראת שמחה שתבא ותתחיל להזיז אותי...

ואם ככה... אז מה הפלא שבמשך שנים הייתי יושב בחג הסוכות בסוכה... יושב ומתוסכל מזה שאני לא שמח!! לא זוכה לשמחת חג... אני יושב פה ומשום מה אין לי מצב רוח... (עם סיבה או בלי סיבה... לא משנה) והרי אני מייחל שכן יהיה לי שמחה בלב... וזה בושש מלהגיג... אני מחכה לפיליפיני שיגיע ויוציא אותי מהמיטה ו... ואיפה הוא???

אז זהו שלא!!!

שמחה זו עבודה שלי!!! עבודה שמוטלת עלי ותלויה בי!! כלומר: חוסר מצב רוח בחג הסוכות זה דבר הכי נורמלי... לפעמים יש סיבות מוצדקות (כל מי שלא לגמרי מסודר בחיים החסר והחלל בדרך כלל צף בייתר שאת דווקא בחגים) וגם כשאין סיבה מוצדקת... מצב רוח זה לא משהו שעובד עם לחיצת כפתור... (ומי שחושב שכן... זה כבר סיבה לחוסר מצב רוח... מדין "תוחלת ממושכה מחלה לב... ואכמ"ל רק מה?? עובדים על זה!! שמחה זה משהו שאני מופקד עליו... אני פה!!! ה' רוצה אותי פה... איפה זה פה?? בכל מיני מקומות... יתכן שנכון לרגע הוא רוצה אותי בסוכה... אבל אח"כ הוא רוצה אותי במפגש המשפחתי מול האח או הגיס שאני לא לגמרי

מסתדר איתו... הוא רוצה אותי בכל מיני מטלות שרק הרבש"ע יודע למה זה... ועכשיו הבחירה בידיים שלי... האם "זורמים" עם בורא עולם או עושים קבע?? האם אני מוכן לרקוד לפני ה'!!! או שאני רוצה שהוא כביכול כביכול ירקוד לפי החליל שלי?? בא נגיד את זה יותר עדין: האם הקב"ה אמור להרקיד אותי... או שאני אמור לרקוד מולו???

זו בדיוק הנקודה!!! זה בדיוק ההבדל בין התפיסה של שמחת בית השואבה בבית המקדש לבין שמחת בית השואבה בדורנו...

בשמחת בית השואבה חסידים ואנשי מעשה רקדו לפני ה'!! אף אחד לא הרקיד אותם... לא!!! ממש לא!!! זה היה הם... הם אלו שהחליטו לרקוד ולשמוח עם ה'... אבל אנחנו?? אנחנו מגיעים לשמחת בית השואבה... ומחכים שירקידו אותנו... בא... תעשה לי שמח... בא... תפזר לי את העננים... תקח ממני את כל הבעיות ואז אני אוכל לשמוח...

אז הנה!!! זו הסיבה שכ"כ קשה לנו לשמוח בדורנו...

אני לא רוצה להרחיב... אבל ממש על קצה המזלג... אגלה לך סוד כמוס: מה העניין הפנימי של שמחת בית השואבה?? הרעיון הוא: לוקחים את "כל המשברך וגליך עלי עברו..." לוקחים את כל דמעות הצער של השנה האחרונה ומנסכים אותם ע"ג המזבח... (עיין שם בפרק מ"ב בתהלים... תראה שזה הנושא... כלומר: השמחת בית השואבה זה לא רק היה שמחה ומצב רוח... היה שם בעיקר משהו מאוד מאוד טעון!! לוקחים את כל הפעקאלאך של השנה... את כל הצ"ח קללות שכנגדם אנחנו מקריבים צ"ח כבשים בחג... לוקחים את כל השעבוד מלכויות של השבעים אומות שכנגדם אנחנו מקריבים שבעים פרים... לוקחים את כל הנתונים הלא פשוטים שבמשך השנה אנחנו משאירים אותם מחוץ לירושלים... אבל עכשיו אנחנו לוקחים ומחליטים לנסך אותם בעצמם לה'!!! לשמוח עם ה'!! כן... שבעים אומות זה לא מצב אידיאלי... אבל כעת ה' אמר ותהי... ה' רוצה בקיומם... אז אנחנו איתו... אנחנו שמחים איתו במצב הקיים... זה נקרא לרקוד לפני ה'!!! זה נקרא שהמצב לא בהכרח כ"כ מרנין... הנתונים העגומים לא בהכרח מצליחים להרקיד את היהודי... אבל הוא מיוזמתו רוקד!! הוא מיזמתו ניגש למזבח ה' ומחליט לנסך את כל המשברך וגליך עלי עברו... רבש"ע אני איתך למרות הקשיים שבדרך... ואילו אנחנו?? אנחנו מחכים שירקידו אותנו!!!

רבש"ע: הייתי מאוד רוצה לרקוד ולשמוח... אבל מה אעשה... שזה לא כ"כ נוח לי... ולא מסתדר לי... ולא לגמרי כיף לי... וחם לי... ומעצבן לי... להגיד לך שבא לי לרקוד עכשיו?? לא!! אז אולי נלך לאיזה שמחת בית השואבה... אולי הם יצליחו קצת להרקיד אותי... לא!! לא אדוני!!!

זה לא שמחת בית השואבה... זה אולי פעילות חג לקשישים... אם אתה מחכה שה' ירקיד אותך... אם אתה מחכה לכה סוג של והיית אך שמח... זה אמנם יהיה... אבל לא כאן... הרחמן הוא ינחילנו יום שכולו טוב... יגיע יום שכולו טוב... יום אחד כולם מגיעים לעולם שכולו טוב... אבל פה...? פה עיקר העבודה

צריכה להגיע ממך... אתה תיזום שמחה עם ה'... אז הוא זה שתרים את עצמך ותשתדל לשמוח עם ה'...

ושבו: מה זה לשמוח עם ה'??? זה להיות שלם עם ה'... להיות שלם עם הנתונים שה' נתן לך... וזו נקודה שאפשר בקלות לעבוד עליה:

אתן לך דוגמא ממחישה: נניח חסכתם כסף בשביל לנסוע שבת בצימר... והנה סו"ס זה הגיע... והנה נוסעים וטורחים... והנה מגיעים... אבל שוד ושבר... מתברר שזה לא מה שחשבתם!!! קצת מוזנח... פחות נחמד... כעת יש שתי ברירות: או להעניש את עצמך... ולגזור על עצמך שבת גהינם... לשבת שבת שלימה ולקטר ולהתלונן... זה לא בסדר... לא מקובל עלי... לחפש אשמים... מי הביא את הרעיון האומלל להגיע לכאן... לריב כל השבת... לצאת מהשבת הזו מוכה וחובל... זו אופציה אחת!!! אופציה מוכרת... יש הרבה אנשים שבחרים באופציה האומללה הזו... אבל יש אופציה להיות חכם... ולאחר עשר דקות של הלם ואכזבה לחשב מהר מסלול מחדש!!! רגע... אנחנו כבר פה!!! ואחרי שאנחנו פה... אם רק נרצה יכול להיות גם נחמד... ואפילו מאוד... אולי לא מאוד מאוד כמו שחשבנו... מה שבטוח... הרי אנחנו הולכים להיות פה!! זו עובדה!! אין לנו אופציה אחרת... כל מה שנותר לנו זה לבחור או לסבול סבל רב בשבת הזו, או לשמוח ולמצות מהנתונים הקיימים את המירב והמיטב... זה במילים אחרות: אל תהיה צודק!!! תהיה חכם!!!

על אותו משקל: אנחנו בני זוג של ה'... אנחנו הולכים איתו לכל מקום... כעת בחיי הנישואין עם הקב"ה יש כל מיני דברים... לפעמים יותר נחמדים ולפעמים פחות... כל השאלה: איך אתה בוחר לעבור אותם?? האם אתה בוחר לעשות פרצוף חמוץ... שזה אומר לא לקבל עול מלכות שמים... להתלונן להתמרמר... לעשות פרצוף ברוגז... או לבחור להיות בשמחה... ומה זה להיות בשמחה?? לעשות את החישוב הריאלי והמפוקח... אלו הם הנתונים... ה' רוצה אותי פה... איך אני מצליח להוציא מהנתונים האלו את המירב והמיטב... איך אני מצליח להיות הכי שמח ומרוצה בנתונים שה' העמיד לפניי!!!!

יש יהודים שעושים את זה בגדול!!! בעעענק!!!

אתה יכול לראות יהודי מלופף בהתמודדות שונות ומגוונות ואתה רואה שהוא חי בשמחה... כי אפשר... ה' כעת מעביר אותו בצימר קצת פחות מאובזר... ואם רוצים שיהיה פה שמחה... אפשר!! אם רק רוצים!!

ולעומת זאת אתה יכול לראות אנשים שיש להם כל טוב והם לא מרוצים... ולמה?? כי... כי כנראה שהם מחכים שה' ירקיד אותם... ומה לעשות שה' עדיין לא סיים לדחוף להם את כל השולחנות... הוא לא פינה להם את רחבת הריקודים לגמרי... אז הם תקועים... הם עדיין מחכים... (מכיר את האלו ש"לא מפריעים" לאחרים לסדר את השולחנות לקידוש או לריקודים של שמחת התורה... הם זזים לצד באדיבות... סליחה... למה אתה חושב שהשני צריך לעשות את זה יותר ממך?? כן... זה

לכאלו שינויי תכניות... הוא פשוט מקפל ציוד ומסתלק מהזירה ואותו יהודי נצחי ה"אום אני חומה..." "גולה וסורה..." ההרוגה עליך... טוענת עולך... סובלת סבלך... הוא נשאר להתבשל שם עם כל החום בתוך הסוכה... וככל שהחום הולך ומטפס כך אחרון האורחים הבלתי רצויים עזב את הסוכה... דווקא אז!!! ברגע שכל האנשים הזרים עזבו את הסוכה... אז לפתע: הנה יום בא בווער כתנור והיו כל זדים וכל עושי רשעה קש וליהט אותם היום הבא... זרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה!!! ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע ובין עובד אלוקים לאשר לא עבדו..."

שים לב: לא כתוב שליראי ה' לא יהיה חם... יהיה להם חם!!! בטח שיהיה חם ומעיק... סו"ס יגיע יום בווער כתנור... והשמש תקפח על הראש של כולם וזה לא יפסח ולא ידלג גם על יראי ה'... רק מה?? השמש הקופחת הזו! היא היא בעצמה תהיה זרחה לכם יראי שמי שמש צדקה!! השמש הזו בעצמה תהיה המפגן הגדול ביותר שבו העובד אלוקים יפגין לעין כן מה ההבדל בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו... הנה... היו כאן יחד איתי שבעים אומות... כולנו ישבנו יחד באותה סוכה... וכולם **נעלמו**... ורק אני **נאלמתי**!!! כולם בעטו ויצאו ואני היחיד שנשארתי נאמן להתייחד עם ה'... אגב: כשהבנתי את ההרגש הזה... פתאום מצאתי את עצמי מסתדר עם החום... כל שנה אני מתפלל לה' שלא יהיה חם בסוכה... אבל השנה פתאום כבר לא היה איכפת לי... אדרבה... נו רבש"ע: אני רוצה שיהיה חם כמו שצריך... וכל הגוים יבעטו ויצאו... ואתה תראה רבש"ע- שאני וכל כלל ישראל ישארו בסוכה...)

המסר הזה צריך ללוות אותנו במשך כל השנה!!! צריך לזכור ולקחת בחשבון שדווקא הרגע היותר קשים... לפעמים הם הרגעים המכוננים!!! כי אבא שבשמים לוקח את כל השבעים אומות ומצמיד אותם כביכול לידך!!! הוא מעמיד אותם באותם סיטואציות... דווקא הרגע הכי קשה... זה הרגע שאחרון הגוים בעט ויצא ואתה נשאר לבד להתייחד עם אבינו שבשמים!!! כן... יגיע רגע כזה שטבעת החנק תמשיך להתהדק... העולם ימשיך להתקדם ולהתפתח ולדהור בכיוון של ההפקרות והחופשיות... ואסוכלע אקליינע שבה נמצא עבד ה' שנאמן לרצון ה' תהפוך להיות מחניקה וטחובה מתמיד... ואף אחד לא מבטיח שזה הולך להיות קל!!! יהיו הרבה שביעטו ויצאו... וקח בחשבון שאתה הולך להישאר שם לבד בסוכה הקטנה והלוהטת והפרמיטיבית והנופלת... (רשת שנופלת כל הזמן) כל מה שהזהירו אותך שזה מה שיקרה זה אכן מה שיקרה... אבל דווקא אז!!! פתאום יבא האדון אל ביתו והוא יתייחד עם אותם יחידים שחיכו לו שם!!! והם יהיו איתו שם לבד... לבד לבד... זרחה לכם יראי שמי שמש צדקה...

ולסיום: הרגש נפלא שהיה לי שנה שעברה ביו"ט ראשון של סוכות:

בחג הסוכות דאשתקד... קמתי לי בבוקר... בהתחלה עוד היה אויר די נעים יחסית... היה אפילו טיפה קריר... ריח טוב וירוק של סתיו... היה את כל הסיבות שהיה אוירה טובה ומיוחדת... **אבל בכל זאת!!! היה משהו שהעכיר את האוירה**... חוץ ממני היו שם בסוכה כל מיני אורחים לא רצויים... הרבה שייגעים היו שם... גם הגוים רצו להיות בסוכה כמוני... משום מה ה' הזמין גם אותם לסוכה... והם קיבלו את ההזמנה והם באו... וגם להם היה נחמד ונעים בסוכה והם לא רצו לעזוב... הצטנפתי לי בפינה... הרגשתי ממש לא נעים... לא היימיש... אמנם האויר היה טוב אבל האוירה לא הייתה מממשהו... ציפיתי לצילא דמהימנותא... ציפיתי ל"חבוקה ודבוקה בך..." ל"יחידה ליחדך..." אבל זה ממש לא היה בכיון

ואז!!! אז הגיעה הישועה מכיוון בלתי צפוי... השמש אט אט התחילה לעלות... ולאט לאט נהיה חם... קרני השמש התחילו להיכנס לסוכה... נהיה קצת פחות נעים... נהיה הבייל... נהיה קצת נחמד בסוכה!!! אבל דווקא אז פתאום העסק התחיל להתפנות... כל השבעים אומות שהצטופפו שם יחד איתי... התחילו לאט לאט להזדחל לכיוון הציאה... הם התחילו לחמוק באלגנטיות... וככל שנהיה יותר חם ככה עוד ועוד קמו וכבר עזבו בבעיטה... בהתחלה יצאו י"ג גוים הראשונים במכה... ואז הגיע השעה 12 בצהריים... והשמש כבר עמדה לנו ממש מעל הראש ואז יצאו עוד י"ב גוים מהסוכה... ואז הגיע שתיים בצהריים ונהיה שיא החום... ואז יצאו עוד 11 ועוד 10 ועוד 9 וככה כנגד פרי החג שמתמעטים והולכים... ואז הגיע שיא השיאים!!! שיא החום... שיא התעוקה... דווקא אז!!! לפתע מצאתי את עצמי לבד לבד בסוכלע אקליינע... אני ואבא שבשמים לבד לבד... חבוקה ודבוקה בך... שלא תבין... היה שם חם מאוד!!! אבל זה היה חום של הושענא רצוף אהבה...

יש לציין: שהתאור הזה הוא לא דמגוגי... זה גמ' מפורשת בתחילת ע"ז שלעתיד לבא אומות העולם מגיעים בתלונה לרבש"ע: גם אנחנו רוצים להיות עם הנבחר... והרבש"ע מקבל את הטענה שלהם... והוא נותן להם מצווה אחת ויחידה: לשבת בסוכה!!! והם דווקא מתלהבים מהרעיון... זה נשמע להם מצווה נחמדה... (זה לא כזה מחייב ומטריד כמו ה"לא תגנוב" ולא תנאף" שה' נגע להם ביבלת הכי רגישה... הפעם ה' מסיני בא עם הנחות... בסה"כ מצות סוכה... מצווה נחמדה... אויר טוב... למה לא...) ואז היהודי הגלותי יושב שם בסוכה ופתאום הוא מגלה כל מיני אורחים זרים ולא סמפטיים... שגם הם פתאום נדחפו לצלא דמהימנותא... גם הם קבלו רשות להשתתף במפגש האישי בין יהודי לאביו שבשמים... היהודי הגלותי נאלץ לבלוע את הגלולה ולהתרגל לפרצופים החדשים... כן... היהודי הגלותי נאלץ הרבה פעמים לבלוע את הרוק כרחל לפני גוזזיה נאלמה... הגוים בסוכה נכנסים לעניינים בשיא המרץ... ואילו היהודי מצטנף לו בפינה וממשיך לעבוד את ה' בשקט... אלא שאז מתחיל להיות חם... משהו שם לא מסתדר בדיוק כמו שחשבנו... לא כזה נעים... לא הכי כיף... ה' ביקש מאיתנו לשבת בסוכה ופתאום הוא פותח את המזגן על חום... מה זה צריך להיות... הגוי לא רגיל

עוד סוג של אנשים שצריך להרקיד אותם... אבל עזוב... זה כבר מזוית אחרת)

בקיצור: על פניו המאמר הזה נשמע קצת עגום... כאילו אני מוריד לך את האויר מהמפרשים ואומר לך: אדוני... אל תצפה לאורות... אל תצפה שירקידו אותך... זה תלוי בך... מתחיל בך ונגמר בך...

על פניו זה מאמר שלא טוב לקרא אותו בסוכות... זה לא עושה שמח...

אבל לא!!! זה לא נכון!!! זו טעות!!!

אדרבה ואדרבה... השינוי תפיסה הזה הוא דווקא כן משמח... לי עצמי זה עשה טוב בלב... וגם כי מי שאמרת לו את זה... זה עשה לו טוב...

ולמה??? כי אדרבה... עד היום הייתי מאוכזב... חיכיתי לאיזה שמחה אנונימית שתגיע... וכבר השלמתי עם זה שמהו פה כנראה לא עובד... **אבל כעת נרגעתי!!!** אני מבין שהגיע הזמן להפשיל שרוולים וזה פשוט תלוי בי... זה עושה לי רק טוב!!! סו"ס קבלתי את המושכות לידיים שלי...

פעם הייתי בטוח ששמחה יהודית זה סוג של מלאך שמימי שכשמתחשק לו הוא מגיע... ולפעמים הוא שוכח אותי או נתקע באיזה פקק ואז אני נשאר עגמומי... אבל כעת פתאום מתברר שהשלט בידיים שלי... זכותי המלאה להישאר במיטה... אם נעים לי להישאר מדוכך יערב לי... אבל אם אני רוצה להיות בשמחה... אני צריך להזיז את עצמי... אני צריך לרקוד!!! אדרבה... יצאתי לחירות... פעם הייתי יושב ומחכה שמישהו יבא מאחורה ויתחיל להרקיד אותי... וכעת אני קולט שחיכיתי בסה"כ לעצמי... אין הדבר תלוי אלא בי...

אם כבר מישהו פה מחכה זה אבא שבשמים! הוא מחכה לי... מחכה שאני אשמח איתו... מחכה שארקוד לפניו... אהיה איתו... אהיה שלם איתו... עם כל התחנות שצריך לעבור יחד איתו בחיים...

זו שמחה אמיתית... הנה לך **עבדו** את ה' בשמחה!!! שים לב: שמחה נקראת **עבודה**... תחת אשר לא **עבדת** את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב... שמחה זה לא משהו שנוחת מהשמים... זה לא הרקדה... אתה פה הרקדך... אתה הוא זה שמחליט לעשות את זה בשמחה...

(אגב: מישהו שאל אותי למה בדוכני ארבעת המינים לא מוכרים שמחה? עניתי לו: ששמחה אי אפשר למכור... כי כל אחד צריך לשמוח **בחלקו**... אדרבה... כשמישהו מנסה למכור לאחרים את חלקו... זה רק עושה אותם עצובים... כידוע: כל אחד בטוח שהדשא של השני יותר ירוק... אז בבקשה... תמכור מה שאתה רוצה חוץ משמחה... שמחה- כל אחד צריך לשמוח בחלקו!!! כל אחד מתייחד עם ה' ושמח בתנאים שה' נתן לו...)

(משוחזר) חבורת "אצבע צרדא" הנה מסתוו... ששים גיבורים סביב לה...

קוראים לי מוטי כץ... אני כהן... וזו כבר השנה השלישית ברציפות שאני זוכה להיבחר להיות אחד מהחבורה הקדושה ד"אצבע צרדא...!!! זה לא פשוט להיות בחבורה הזו... לא כל אחד זוכה להיות בחבורה הזו... מדובר בשה"כ בשישים בחורים כהנים בני עליה... והם נבחרים כמו פינצטה... אחד אחד... תבין: מי לא היה רוצה לזכות להיכנס לבילי יום כיפור ללשכת פרהרין ולזכות לשהות במחיצתו של הכהן גדול במשך כל הלילה הקדוש של יום הכיפורים!!! ולא סתם לשהות במחיצתו... אלא עוד לשמור עליו...

כן... זה לא צחוק!!! זה לא פשוט בכלל!!! בלילה הזה- ליל יום הכיפורים... **הכה"ג הוא המבוקש מספר אחד של כוחות הצינוניים!!!** כל התותחים מכוונים עליו... כל המחשבות זרות וכל ההרהורים רעים מחכים לליל יום כיפור ומנסים להידחק בכל הכח לתוך הלב הטהור של הכה"ג... ובשביל זה הכה"ג בליל יום כיפור צריך מערכת אבטחה מיומנת במיוחד!!! מסתוו של הכה"ג צריכה **שישים גיבורים סביב לה מגיבורי ישראל!!!** ולא סתם גיבורים... אלא **אחוזי חרב מלומדי מלחמה**... ולא סתם חרב... אלא איש חרבו על ירכו... זה חייבים קרביים מאומנים... כאלו שבמשך השנה יש להם הרבה הרבה מלחמות מול היצר הרע בענייני קדושה... והם כבר מלומדי מלחמה בתחום הזה... ו... והם מיומנים בלחיצי חרב על ירך ולהישמר עד כמה שהם יכולים מנפילות בענייני קדושה... הכהן גדול צריך אותנו!!! הוא צריך את המיומנות ואת הקרביות שאנחנו צוברים במשך השנה!!! ולא פשוט לגייס שישים גיבורים כאלו!!! כי אין... אין הרבה כאלו...

כן... לא אלמן ישראל... יש הרבה בחורים בני עליה קדושים שיושבים ולומדים בקדושה ובטהרה... ובעזה"ש עוד נראה אותם בשמחת בית השואבה ורקדים יחד עם החסידים ואנשי מעשה... כולנו נבה את אזננו לשמוע אותם שרים: "אשרי ילדותינו שלא ביישה את קנותינו..." אבל עם כל הכבוד להם... בליל יום כיפור הם לא יכולים לעזור לכהן גדול... סו"ס הם לא מלומדי חרב!!! להיות מלומד חרב **לא עליכם** להיות בחזית... ומי שכבר נמצא בחזית... כאן הוא כבר צריך המון המון רחמי שמים לצאת משם בשלום... (אוי ואבוי בן כן עליה אם תקנא בנו... אבוי לך אם תרצה להחליף איתנו... אין לך מושג איזה קרבות אנחנו עוברים... אל תקנא בנו... אבל במקביל תדע להערך אותנו... תדע שיש דברים שאצלך זה מובן מאלי ואצלנו זה מגיע עם חרבות ודם...) אז מי שכבר נמצא בחזית ובכל זאת יודע לתמרן ב"שבע יפול צדיק וקם"... לדעת לתמרן בין ה"יומאן" של יוסף שלפני הנפילה לבין ה"תשובה" של יהודה שלאחר הנפילה... זה לא פשוט!!! כמה כהנים כאלו כבר יש???

ואני!!! מוטי כץ... זכיתי להיות אחד משישים הגיבורים האלו... אל תשאל אותי איך יודעים שאני כזה... בביהמ"ק אין מקום לכאלו שאלות "מאיפה יודעים..." אם הכה"ג יודע בימים אלו להצביע ברוח הקודש על יהודי אחד שלא ישלים את שנתו והוא מבקש ממנו שיתנדב להיות האיש עיתי שיקח את השעיר לעזאזל... אם את זה הכה"ג רואה ברוח קדשו... אז אל תתפלא שהוא רואה עוד כמה דברים ש... שקצת יותר קל לראות אותם... (הרבה יותר קל לראות את הנר הדולק על ראשו של נוטר ברית עד השמים... מאשר לראות אדם שלא ישלים את שנתו...) עכ"פ אני ועוד חמישים ותשע בחורים כמוני... נבחרנו להיות חבורת ה"אצבע צרדא" של הכה"ג!!! תפקידנו לעמוד בליל יום כיפור ולשמור על הכה"ג ולהעסיק אותו בכל מיני דברים... העיקר שלא ירדם חס ושלום... כי... כי אין מה לעשות... **זה היום הכי מסוכן של הכה"ג!!!** כן... מי כמוני יודעים... מי כמוני מכירים את ההתמודדות של הכה"ג בלילה הזה... אצלנו ככה זה כל השנה... כל בחור ישיבה שיום אחד תפס את עצמו לידיים והתחיל לשבת ולעסוק תורה ביגיעה הרי קי"ל ש"יקרה היא מפנינים..." הלימוד שלו יקר אצל הקב"ה עוד יותר מכה"ג שנכנס לפני ולפנים... וכתוצאה מזה!! דווקא מתוך החיזוק הגדול אותו בחור עובר לפעמים כל מיני התמודדות לא פשוטות ומעידות מול הצינונים שהוא מאוד מאוד נחשב אצלם... עוד יותר מכה"ג ביום כיפור... רק מה?? ביום יום זה לא נורא... כי בשביל זה בחור בן עליה יודע שהוא מסוכן... והוא בשיא החזית... וממילא הוא יודע שלא צריך לקחת ללב את הנפילות... אז הלילה הייתה לי נפילה... בסדר... מחר ממשיכים הלאה... שבע יפול צדיק וקם... ככה זה אצלנו!!! אצל המלומדי מלחמה... אבל אצל הכה"ג??? אצלו יש פה בעיה טכנית!!! נטו בעיה טכנית!!! כי אנחנו נמצאים עכשיו בליל יום כיפור... ובליל יום כיפור אי אפשר לומר... טוב... מקסימום מחר!!! כי מחר זה!! זה כבר לא יום כיפור... אם חס ושלום קרתה נפילה בליל יום כיפור... אז אויס עבודת כהן גדול... אין עבודה... צריך לחפש כהן גדול אחר... זו הסיבה שכאן לשם שינוי הנושא מאוד רגיש!!! אי אפשר להיות מלומד מלחמה ב"שפע יפול צדיק וקם"... אנחנו חייבים להצליח לעבור את הלילה הזה בשלום... בלי שום פגם הכי קטן במחשבה... **זו הסיבה שאנחנו כאן!!! לצידו של הכה"ג במסירות ובנאמנות!!!** אנחנו פה לא בגלל שמעולם לא היה לנו נפילות... אדרבה... ההיפך הגמור... דווקא בגלל שאנחנו מכירים את זה יותר מידי טוב... דווקא בגלל שאנחנו מסומנים עוד יותר מכה"ג... ואנחנו מלומדי מלחמה עם נפילות... דווקא בגלל זה אנחנו פה בלילה הזה עם הכה"ג כדי להיות לצידו ברגעים של קושי... ולהצליח לעבור את הלילה הזה בלי נפילות...

עכ"פ יש לנו תפקיד מיוחד... לדאוג כל הזמן לממצב... שלא יהיה רגע אחד חדגוני ומעיף... שהכה"ג לרגע אחד לא ירדם... אז אנחנו שרים כמה ניגונים של התעוררות... אבל גם זה לא יותר מידי... כל שנה אנחנו דואגים לאיזה דרמה שתיצור עקשען הלכת... הנה... שנה שעברה עשינו תרגיל... פתאום נשמעו צעקות ופאניקה... והכה"ג בירר מה קרה... אז הבאנו לו חתיכת בשר קודש!!! וסיפרנו לו שהבשר הזה הוא בשר שלמים שמישהו הקריב אתמול... ותפסו ישראל אחד ששכח... שני דברים הוא שכח!!! הוא שכח שהוא זר... והוא שכח שהלילה ליל יום כיפור... וכעת תפסו אותו שהוא אוכל את הבשר הזה... וביררו מה ההיסטוריה של הבשר הזה והתברר שהקרבת הזה בכלל היה פיגול... בקיצור: כעת השאלה כמה חטאות יהודי הזה חייב??? והתחילה דרמה שלימה... שהוא חייב חמש חטאות!!! ואשם מעילות... פרטים נוספים במסכת כריתות... עכ"פ הסיפור הזה העיר את כל העזרה... ועל הדרך הכה"ג כבר לא יכל יותר להירדם... יש פה גם כהן אחד שידוע לעשות קידה!!! קידה זה פעולה גופנית שדורשת מיומנות שמי שלא יודע לעשות נכון... הוא עלול לשבור את האגן... עכ"פ כעת יש לנו הפסקה קצרה של רבע שעה... כי הגיע חצות לילה!! והכה"ג כעת יצא לתרומת הדשן... (אם הכה"ג היה חלש... מישהו אחר היה יכול לעשות את זה... אבל ב"ה יש לכה"ג כח והוא יצא כעת לעבודת סילוק זו...) אנחנו מנצלים את הדקות האלו לשפוך שיח בעת רצון של חצות לילה בתוך העזרה...

עד כה חצי לילה עבר בקלות... לא הוצרכנו אפילו פעם אחת להכות ולהשמיע קול באצבע צרדא... אבל ככה בשעה 2.30 בלילה... פתאום הכה"ג התחיל להתיעף... ופתאום היה נראה שהוא מנמנם... בבת אחת כולנו השמענו קול באצבע צרדא והכה"ג התעורר... למה דווקא להשמיע קול באצבע צרדא?? אפשר לשיר... לדבר... לצעוק... זה עושה הרבה יותר רעש מהאצבע צרדא??? נו... תגיד אתה למה... אצבעות קדושות ושמורות כאלו שנאמנות לרצון ה'!!! הקול שהאצבעות האלו משמיעות הוא קול קדוש כמו הקול של השופר... הקול הקדוש פורט הרבה יותר עמוקים... זה קול שמעורר מחשבות קדושות ומרחיק דברים לא רצויים...

הפינה
לחשבוני
הנפש

